UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni Bredenbachij S. Th. D.||

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

2. De Euagrio Philosopho, qui cùm defunctus esset, miraculosè testatus est, se pro auro in pauperes erogato, centuplum à Christo recepisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-65002

Visual Library

nec ei Dominus aliquid deficere permiſ
pro bona voluntate ſua. Quid ei Domin
poſterum tranſmiſerit, non omittam. Na
ille dux Italiæ, cùm in quadã ciuitate dom
magnam haberet, in Italiam cum multis
ſauris egreſſus, ad ſupra memoratam
aduenit: ibiq; in domo ſua occultè ciſtern
magnam fodit, in qua multa millia cente
riorum auri argentique repoſuit, ibique in
fectis conſcijs, vni tantummodò ſeni per
ramentum condita commẽdauit, defun
que Narſete, hæc ſub terra latebant. Cum
ſupra dictis ſenex huius eleemoſynas aſſi
cerneret, pergit ad eum dicens. Si, inquit,
aliquid prodeſt, magnam rem tibi Cæſar
cam. Cui ille: Dic, ait, quod volueris. Pro
enim tibi, ſi quiddam nobis profuturum
narraueris. Theſaurum, inquit, Narſetis
conditum habeo, quod in extremo vitæ p
tus celare non poſſum. Tunc Cæſar Tyber
gauiſus, mittit vſque ad locum pueros ſ
Præcedente verò ſene, hi ſequuntur at
Peruenientesque ad ciſternam, deoperta
grediuntur. In qua tantum aurum argent
que reperiunt, vt per multos dies vix e
retur à deportantibus. Ex hoc ille amplius
lari erogatione diſpenſauit egenis.

Hugo Etherianus (qui claruit anno 1560. teſte Tri-
themio) in lib. de regreſſu animarum ab inferis ca
85. Ioan. Moſcus Euiratus in Prato ſpirituali cap.
195

195. Ioann. Zonaras tom. 3. Annal. De Euagrio philoſopho, qui cùm defunctus eſſet, miraculosè teſtatus eſt, ſe pro auro in pauperes erogato, centuplum à Chriſto recepiſſe.

CAP. II.

APud Alexãdriam Epiſcopus quidam vir admodum venerabilis, quendam in vicinia ſua philoſophum habuit, Euagrium nomine: qui quidem quanquam gentilis fuiſſet, Epiſcopi tamen amicus erat, quia in philoſophorum gymnaſio exſtiterat eius diſcipulus. (*Contigit hæc hiſtoria temporibus Theophili patriarche Alexandrini teſte Moſco Euirato.*) Hunc Epiſcopus ad fidem Chriſtianorum promouere cupiens, ei ſalutis verba frequenter prædicabat. (*Epiſcopo nomen fuit Syneſius Cyrenenſis vrbis Epiſcopus ſub Alexandrino Patriarchæ.*) Quibus cum nequaquã philoſoph' caperetur, Epiſcopo perhibetur dixiſſe: Domine mi, inter omnia mihi diſplicet, Chriſtianos vos ſomniare, mundũ finiendũ, corporũ reſurrectionẽ futurã, mercedes ſecundũ opera reddendas fore, aſſerẽtes inſuper quod qui miſeretur pauperi, fœneratur Domino, qui in nomine Chriſti pro animabus veſtrorũ defunctorũ Chriſtianis pauperibus ſubuenit, centuplum recipiet. Quæ omnia quoniam procul à verò ſunt, ludicris & fabulis annumero. Verùm Epiſcopo confirmante multis argumentis nihil falſitatis eſſe in dogmatibus Chriſtianorum, diſceſ-

ſit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſit philoſophus: & hud multò poſt tempore
credidit epiſcopi prædicationi, atque bapti-
tus eſt. Tandem aliquãdo cum rerum ſuarum
facturus eſſet rationem, accerſiuit epiſcopum,
atq; ait: Sume auri libras ſexaginta, pauperibus
prout dixiſti diſtribuendas, data ſyngrapha,
quod à iudice Chriſto pro vna centum in illo
(de quo tanta ſonas) ſæculo recepturus ſim.
Quod cùm Epiſcopus ſine cunctatione feciſ-
ſet, accepit pecuniam eo modo quo prædixe-
rat philoſopho, eam pauperibus erogaturus.
Deniq; cum iam moreretur Philoſophus, iuſ-
ſit filiis ſuis, vt ſibi chirographum pontificis in
manu ſepeliretur. His ita peractis, poſt diem
tertium Philoſophus Epiſcopo in ſomnis ap-
paruit, dicens ad eum: Vade ad ſepulchrũ meũ
ô Epiſcope, & recipe idiographum tuum: nam
debitum omne recepi, neutiquã iam mihi ob-
ligaris, cùm iam dudum à Chriſto centuplum
certè acceperim: quinetiam vt nulla te ambi-
guitas circumagat, propria manu ſubſcripſi.
Obſtupuit igitur Epiſcopus prorſus, eorũ quæ
geſta fuerant ignarus. Qua de re ſub diluculum
filios accerſiri iuſſit philoſophi, à quibus cùm
didiciſſet verum eſſe quod in ſomnis viderat,
conuocato vrbis clero, perrexit ad monumen-
tum. Quo aperto philoſophum ſedentẽ conſpi-
cati ſunt, manumq; protendẽtem cum literis.
Quas vnus clericorum epiſcopi accepturus,
de manu illius euellere nequiuit. Porrigebat
enim

enim epiſcopo. Pontifice igitur accipiente literas, Philoſophus recubuit: Epiſcopus in conſpectu omnium eas perlegit, tenor autem ſcripturæ, quam paulò ante ediderat ipſe Philoſophus, huiuſcemodi erat: Euagrius Philoſophus ſanctiſſimo Epiſcopo Syneſio in Domino gaudere. Noluerim te pater ignorare, quòd pecuniam omnem, quam tibi adhuc in corpore viuens dedi, centuplicatam, ſicut mihi promiſeras, recepi. Quamobrem nulla debiti ratione mihi adſtringeris. His auditis obſtupuerant omnes qui adſtabant. Aſt cautio, epiſcopi haud negligenti iuſſione repoſita eſt. Quare ô amici manifeſtum eſt, quid ſacratiſſimi corporis oblatio, quid oratio, quid eleemoſynæ nobis conferant: Procul dubio peruerſitatis plumbum conuertunt in argentum ſynceritatis. Cautio illa, inquit Ioannes Moſcus, manu philoſophi ſubſcripta, ſeruatur vſq; hodie, & in ſacrario ſanctæ Cyrenenſis Eccleſiæ cuſloditur, & quicunque ſacrarij cuſtos ingreditur, hæc illi cũ cæteris vaſis ſacris aſſignatur cuſtodienda cum omni diligentia, qui deinceps ſucceſſori ſuo integram illam inuiolatamque reconſignat.

D. Gregorius Magnus lib. 3. Dialogorum cap. 1. Aug. lib. 1. ca. 10. de ciuitate Dei. De S. Paulino Nolanæ ciuitatis Epiſcopo, eiusque in captiuos & pauperes admirabili liberalitate, qui cùm ſe pro alijs in ſeruitutẽ dediſſet, cũ multis alijs libertati reſtitutus eſt.

CAP.